

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 196.758 van 8 oktober 2009
in de zaak A. 192.253/XII-5788.**

In zake : de BVBA H.E.M.,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B. Cloots,
 kantoor houdende te Antwerpen,
 Emiel Banningstraat 21

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. Lindemans,
kantoor houdende te 1000 Brussel,
Keizerslaan 3.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de bvba H.E.M. op 16 april 2009 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 29 september 2008 van de Vlaamse minister-president betreffende het beroep tegen het besluit van de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen van 30 juni 2008 betreffende de intrekking van een exploitatievergunning van het logiesverstrekkend bedrijf De Witte Lelie te 2390 Westmalle, Antwerpsesteenweg 333;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur
W. Weymeersch;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 juli 2009 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 september 2009;

Gehoord het verslag van staatsraad G. van Haegendoren;

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. Cloots, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat Th. Eyskens, die loco advocaat D. Lindemans verschijnt voor verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur W. Weymeersch;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zou alleen nodig zijn indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.
2. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.
3. In het verslag dat door het bevoegde lid van het auditoraat is opgesteld over de vordering, wordt voorgesteld om de schorsing te verwerpen wegens het niet bewezen zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Vastgesteld wordt, onder meer, dat de bestreden beslissing niet voor gevolg heeft dat verzoekster geen handel meer zou kunnen uitoefenen en dat de vermeende reputatieschade noch ernstig is, noch volgt uit de thans bestreden beslissing.
4. Op de terechtzitting buigt de raadsman van verzoekster voor deze argumenten, door uitdrukkelijk te erkennen dat geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel bewezen is.

5 Er is aldus niet voldaan aan ten minste één van de grondvoorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht oktober 2009, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

F. BONTINCK,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

G. VAN HAEGENDOREN.